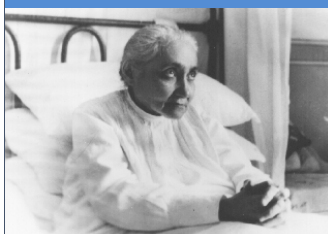

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

Juli 2019

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

UIT HET BOEK VAN DE HEMEL

Deel 25 (10.10.1928)

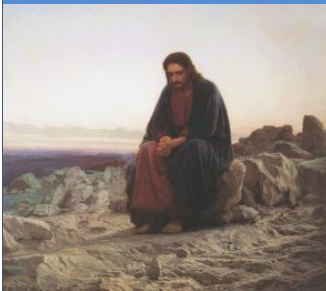
Nadat Luisa op vraag van P. Annibale Maria Di Francia ging wonen in het Huis van de Goddelijke Wil - gebouwd op zijn initiatief- leeft zij nu in de nabijheid van Jezus in het Sacrament.

Het vervolg van wat in vorige nieuwsbrief werd doorgegeven als voorbereiding op onze retraite-bedevaart naar Corato in oktober.

De veertig jaar lange gevangenschap in bed van Luisa: een hulp om de noodzakelijke bekendmaking van het Rijk van de Goddelijke Wil voor te bereiden. Alles moet nu in orde worden gebracht opdat het zou worden begrepen. Zegen van Jezus voor Luisa.

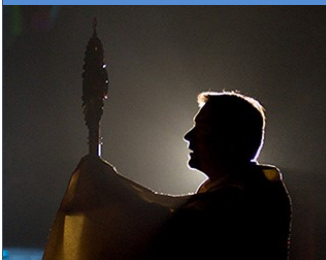
Mijn leven speelt zich verder af vóór mijn Jezus in het Sacrament. O, hoeveel gedachten dringen zich niet op in mijn geest! Ik was aan het denken bij mezelf: 'Het is nu al veertig jaar en enkele maanden dat ik het tabernakel niet kon zien. Al die tijd werd het me ontnomen van mij vóór Zijn aanbiddelijke sacramentele aanwezigheid te bevinden. Uiteindelijk na veertig jaar, niet enkel van gevangenschap maar van ballingschap, ben ik weergekeerd als in mijn vaderland. Ik ben teruggekeerd dichtbij mijn Jezus in het Sacrament, wel nog gevangen maar niet meer verbannen. En dit niet dagelijks een keer, zoals ik gewoon was nog voor Jezus me tot gevangene (in mijn bed) maakte, maar altijd. Mijn arm hart, als ik er nog een heb, voelt zich verteerd bij zoveel liefde van Jezus.'

Maar terwijl ik nadacht over dit en andere dingen, bewoog mijn hoogste Goed Jezus in mijn binnenste en zei me: *“Mijn dochter, denk je dat jij meer dan veertig jaar werd gevangen gehouden bij toeval, zonder groot opzet van Mij? Nee, nee! Het getal veertig is altijd veelbetekenend geweest en een voorbereiding op grote werken. Het Joodse volk trok veertig jaar door de woestijn zonder het beloofde land, hun vaderland, te bereiken. Na veertig jaar van ontbering konden zij het dan in bezit nemen. Maar van hoeveel wonderen, hoeveel genade was het volk geen getuige, tot en met het, al die tijd, gevoed worden met het hemelse manna. Een aanhoudend offeren heeft de waarde en de kracht om grootse dingen te verkrijgen van God. Ikzelf wou, tijdens Mijn Leven hier op aarde, veertig dagen lang in de woestijn verblijven. Ik trok me terug, van alles en iedereen, zelfs van Mijn Mama. Daarna begon Ik Mijn openbaar Leven om het Evangelie te verkondigen dat het leven van Mijn Kerk zou vormen, het Rijk van de Verlossing. Verder verbleef Ik veertig dagen als Verrezenen op aarde, om Mijn Verrijzenis te bevestigen en op allen het zegel te plaatsen van de weldaad van de Verlossing.*

Hetzelfde wou Ik voor jou, Mijn dochter. Om het Rijk van Mijn Goddelijke Wil te openbaren wou Ik veertig jaar van offers. Maar hoeveel genaden heb Ik jou niet gegeven! Hoeveel uitingen ervan! Ik kan zeggen dat Ik in die lange tijdsperiode het gehele vermogen neerlegde van het Rijk van Mijn Wil, ook al wat nodig is opdat de schepselen het zouden begrijpen. Dus jouw lange gevangenschap was het bestendige wapen, steeds vechtend samen met je eigen Schepper, om Mijn Rijk openbaar te maken.

Je moet weten dat alles wat Ik jouw ziel openbaarde, de genaden die Ik je gaf, de vele waarheden die jij neerschreef over Mijn Goddelijke Wil, jouw pijnen en alles wat jij deed, niets anders was dan het verzamelen van de materialen om te kunnen bouwen. En nu is het nodig alles te regelen en in orde te brengen. Bij het verzamelen van al het nodige voor Mijn Koninkrijk liet Ik je echter niet alleen. Ik bleef altijd bij jou. Zo zal Ik je evenmin alleen laten bij het ordenen van dit alles. Ik blijf bij je om het grote gebouw te tonen dat Ik samen met jou voorbereidde die vele jaren lang. Ons offer en werk zijn dus niet afgerond. We moeten verdergaan tot het is voleindigd.”

Elke morgen, nu ik dichtbij mijn sacramentele Jezus ben, wordt de zegen gegeven met het Allerheiligste. En terwijl ik mijn liefelijke Jezus vroeg mij te zegenen, bewoog Hij Zich in mij en zei: *“Mijn dochter, Ik zegen je met heel Mijn Hart. Nog meer zelfs, Ik zegen Mijn eigen Wil in jou. Ik zegen jouw gedachten, ademhalingen en hartkloppingen. Zo zal je altijd denken aan Mijn Willen en Hem onophoudelijk inademen. Je hartslag zal enkel nog Mijn Wil zijn. En uit liefde voor jou zegen Ik elke menselijke wil, opdat ze alle ermee zouden instemmen het Leven te ontvangen van Mijn eeuwig Willen. Mijn liefste dochter, indien je wist hoe liefelijk het is en hoe gelukkig Ik Mij voel bij het zegenen van de kleine dochter van Mijn Wil... Mijn Hart verheugt zich haar te zegenen die de oorsprong bezit, het Leven van Ons Fiat. Dit Fiat draagt het begin, de aanvang van het Rijk van Mijn Goddelijke Wil. En terwijl Ik je zegen stort Ik over jou de heilzame dauw uit van het licht van Mijn Goddelijk Willen, dat je helemaal doet schitteren. Dit zal je voor Mijn sacramentele blikken nog mooier doen lijken. Ik zal Me, in dit tabernakel waarin Ik word bewaard, veel gelukkiger voelen, kijkend naar mijn kleine gevangen dochter die gebonden is door de zachte kettingen van Mijn Wil. Telkens Ik je zegen zal Ik het Leven van Mijn Goddelijk Willen in jou doen groeien.*

Hoe mooi is het gezelschap van iemand die Mijn Goddelijke Wil doet en erin leeft. Mijn Wil laat in de diepte van de ziel de echo weergalmen van alles wat Ik doe in deze H. Hostie. En Ik voel me niet alleen in Mijn akten. Ik voel dat zij samen met Mij bidt. Wanneer onze smeekbeden en zuchten zich verenigen, vragen Wij eenzelfde ding: dat de Goddelijke Wil bekend wordt en Zijn Rijk spoedig komt.”

++++++

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen*

En ondertussen gingen de groepsbezoeken opnieuw van start. Altijd weer is het een verrijking en een grote genade elkaar in de Goddelijke Wil te kunnen en mogen ontmoeten. “Het samenkomen in groepen om er Luisa Piccarreta’s geschriften te bespreken en te overwegen is zo belangrijk. Het is geen noodzaak maar werkelijk een zeer grote hulp...”
(werd ons heel vaak gezegd door Fr. Robert Young!)